

నన్ను విగ్గంబుకొనకముందే

కవికొండ సూర్యనారాయణ

అది నన్ను విగ్గంబుకొనకముందే నాకు తెలుసుకొన్నాను. అప్పుడే నాకు లోకీ (వేషి) అన్న శాస్త్రీ మద్దేశించి 'రేడియోలో నన్ను మాటలకు విక్రమంగా ఆర్థం నువ్వే దామని తిప్పి' అని తప్పుకున్నాడు.

నెంటనే శాస్త్రీ 'ఇది రోజూ ఉదయం నా వాళ్ళ అనే ఉపనిషద్వ్యంజనం. దీని ఆర్థము - నన్ను నిజముకాని దానినుండి 'జమే'నదావి దగ్గరకు, పీటీబండి వెలుతురులోనికి, ముత్యపునుండి అమరత్వమునకు తిప్పికొని వెళ్లవలసినదనే కోర్కె' అన్నాడు.

మృత్యువంటే గురుకొచ్చి శాస్త్రీ రావుగార్ని ఒక్కవ్రక్క చేశాడు. 'రావుగారి! మీకు పీటీబండికి దిద్దోగం చేయించిన వాచ్ మన్ రంగయ్య మరణించాడు. మీకు తెలిసిందా?'

'వయస్సు ఏండ్ల వుంటుంది వయస్సు ఏదైనా విచిత్రమునా?' అని అడిగారు.

'వయస్సు నిండడం ఏమిటి? ఆ వాచ్ మన్ ఉండే గోపురం అంతమైతే ఆ గోపురమునందు మూర్తి గారు. తేడా స్వాక్షరీ పరిపాలనా నాదారి. మీ విషయమంటారు? శ్రీంట్టి వాచ్ మన్ అలాగే చచ్చాడు. ఇప్పుడు ఈ వాచ్ మన్ అలాగే చచ్చాడు ఏదైనాంటే మూర్తి స్వకార్యములు అక్కడ నిద్రగాలి ఉండం వారు అమూల్యము మాత్రం అన్ని కైపులా 'విక్రీడెంట్' అని రాబట్టుకుంటున్నారు అనియే గతి ఆ స్వాక్షరీతో పనిచేస్తే నా లాంటి వాడికి అను. మనిషి అనాడు తనయొక్క స్వల్పానికి బానిస అయిపోవడమే విషయమనికైనా గజారాలడ దీనినిలా రణ అవుతుంది దబ్బు పుంటే కానా చచ్చి అపిల్వళ్ళు కొనుక్కొని ఫ్రీ డయిర్ లో వెట్టుకొని తినమనండి. అం నాటేతే గంటకో 'క్రొత్తకార్కుటీ' ప్రాగమనండి. ఇంకా ఏమీ చెయ్యాలో చకపోతే రేన్ కోర్సులకు వెళ్లి జాపాల్ పీరుడుమనండి కానీ అప్పట్లో ఉన్నప్పుడు పుట్టించిన తోటి మ్యలకో వెంకటం అడి వాళ్ళకు ముతేనడంలో అనర్థ ముద్రణించే రావుర్యము రామాయణ, మహాభారతం వేస్తుంటే రావుర్య

|| 'అనలో మా సర్దమూ తమోమా జ్యోతిర్గమయ మృత్యోర్మా అమృతంగమయ.' అని రేడియోలో వినిపిస్తూ వుంటే రావు ర సోఫా-కమో బెడ్ పై వెంకట కవి పిగాలు కొలుస్తూ నీట్లు తాళి

వేసుకొని తోఫాలో కూర్చొని రామేశం మద్దేశించి 'ఏం? దిగంబూ! దీని ఆర్థము చెప్పగలరా?' అని అడిగారు. రామేశం ఎప్పుడు సాహిత్య విమర్శ చేస్తావా ఒకరకంగా మాట్లాడని అగడం తే రావుగారు అయింది 'దిగంబూ!'

ప్రశ్నలపై 'వచ్చావని', ఆంధ్ర పత్రిక వారపత్రిక, 7, తంబుచెట్టి స్ట్రీట్, మదరాసు-1 కి వంశిలి.

వచ్చావని

అన్ని వయస్సులవారికీ దివ్యమై నటానికీ

అల్బో-సాంగ్ సేవింది మీ ఆరోగ్యమును వృద్ధిపరచుకోండి, యువకులకు, పిల్లలకు, సర్వకాలములందును వ్యమై నటానికీ.

అండ్ జె. డి. పేన్
అదరాబాద్, ఇండియా.

నగ్న దిగంబరసత్యం

'తకపోతే మన పూర్ణ స్వాక్ష్మికి యజమాని రాజాగార్హి. రోజులు దగ్గరపడి వుండవచ్చు. వాడి నయస్సెంత? బాడు చేసే పనులేమిటి? ఒకవైపు 'కాలేజీలకు డానేషన్లు ఇస్తూనే వుంటాడు. ఇంకో వైపు గ్రాంట్లు తీసికుంటూనే వుంటాడు. క్షణో వి సభ జరిగినా వేదికపై కూర్చోవలసివదే. చేసేవన్నీ రాక్షసవనులు చెప్పేవన్నీ శ్రీరంగ నీతులు. వాళ్ల స్వాక్ష్మికి ఏవెద్ద క్రాంత ఆసీస రనేవాడు వచ్చినా వెద్ద వెద్ద పార్టీలు ఆ స్వాక్ష్మికి ఆరణ్యలోని 'గెస్ట్ హౌస్' అవబడే ఇంద్రజాంమేడలో జరగంపివదే

'ఒకరోజు సాయంత్రం స్వాక్ష్మికి యజమాని రాజాగారు కారులో స్వాక్ష్మికి ప్రవేశిస్తూవుంటే వాచ్మన్ రంగయ్యకు ఒకామె క్యారియర్ ఇస్తూండడం చూసాడు. ఆమె ఎర్ర, ఆరోజే తండ్రినము చేయడంచే ముంగురులు గాలికి ఊదరుస్తే పూగుతూ ఆకర్షణీయంగా వుండటంచే రాజాగారు మరోసారి చూసాడు. తరువాత ఆసీసుగదిలోకి వెళ్లి రాజాగారు రంగయ్యకు కబురు వంపించారు. ఆరోజు రాత్రి గెస్ట్ హౌస్ పార్టీకి ఆ ఎర్ర అమ్మాయిని పురమాయించ మన్నారు.

దానికి రంగయ్య 'ఏంటి? బాబుగారు! అది నాకూతురు. ఈ ఉదయం అత్తింటి నుంచి మొగుడూరు కెళ్తే వచ్చింది. నా చిన్నగాడ్డీ చలి కాస్తూంటే తయార క్యారియర్ తెచ్చి వాడి బాబుగారు!' అన్నాడు.

'ఎవరైతే నేనా! డబ్బు కోవరిస్తే, రెట్టింపో మూడింటలో ఇద్దాం' అని రాజాగారు అన్నారు.

'బాబుగారు! మా కష్టజీవితాలు గూర్చి మీకు తెల్లు. మాలాకూనా నీతి నియమాలు లాగి. ఈవిషయం మీరు మర్చిపోండి. నాగొంతులో ప్రాణంవుండగా అటువంటిపని జరుగదు బాబు' అని రంగయ్య అన్నాడు.

'దానికి రాజాగారు 'రంగయ్యో! నా సంగతి నీకు బాగా తెలుసు. నేను అనుకున్నవని జరుగవలసినదే. నీ ప్రాణం తీసి వాచని చేసుకోవంటే, దానికి సిద్దమే. నీకు రాత్రి 8 గంటలవరకూ టెన్లు ఇస్తున్నాను. ఆలోచించుకో?' అన్నారు.

'రంగయ్య మాట్లాడకుండా డ్యూటీ లోనికి వెళ్లిపోయాడు. తరువాత స్వాక్ష్మికి మేజరు ఒకసారి రంగయ్యకు పిలిచి బాబుగారి సంగతి గుర్తుచేసి బాబుగారు తలచుకుంటే ఏదైనా చేస్తారు వెద్ద వాళ్లలో భేటీ దేనికి, అన్నాడు. దానికి రంగయ్య 'ఇందులో బాబుగారి వెద్దరిక మేమంది? ఇటువంటివాలిల్లో ఆయన మాలాటి వాళ్లందరికన్నా నీచాతి నీదం. ఆయనకు లేని అంశాలు లేదు అప్పటికి బానిసే. అప్పటివీ కప్పిపుచ్చడానికి డబ్బు కటి వుంది. అందులోకి ఆయన వెద్ద. నాకు వెయ్యి చెప్పినా, రాజేతురా ఈ నీతిలేని పనిచేయును నమ్మవంప ఏదైనా చేస్తే ఆపాం దేవుడే. వాడిమాంకాదు' అని గేటదగ్గరికి వెళ్లిపోయాడు.

తరువాత రాజాగారి గదిలో మేనేజరు, రాజాగారు కాసేపు మాట్లాడు కున్నారు. మేనేజరు విక్కడకో ఫోను చేసాడు.

అర్థరాత్రి సమయంలో స్వాక్ష్మిగేటు వాచ్మన్ గోపురం రెంటిని చూసుకుంటూ ఒక తారీవెళ్లి గుడ్డుకంది. 'ఏ'కీడెంట్, ఏకీడెంట్' అంటూ స్వాక్ష్మిలోని నైట్ సిఫ్టు వాళ్లు కొంతమంది పరుగెత్తకొని వచ్చారు హాస్పిటల్ కి తీసుకొని వెళ్తూండగానే వాచ్మన్ రంగయ్య కళ్లు మూసాడు.

రావుగారు దుఃఖాన్ని దిగమింగుతూ 'ఇది నిజమే నం లావా? శాస్త్రీ! హిం! రంగయ్య నా తోటమాలిగా పున్నా సరిపోయేది' అన్నారు

దానికి శాస్త్రీ 'ఇది సగ్నసత్యం' అని జవాబిచ్చాడు

ఇదంతా వింటూ సోఫాలో కూర్చొన్న రామేశంయొక్క దిగంబర స్వయము.

'ఓరి! ధనాంధకారి!
వచ్చినెక్కరు ప్రాగే పైకాని!
నీ ఆశకు అంతే లెదా?
నీ తప్పింకు లడై లేదా?'